

»Det står dem frit for, om de siger ja eller nej,« – altså idrætsorganisationerne – »men siger de nej, kan det ikke undgå at få konsekvenser for tildelingen af offentlige midler.«

Og det tredje citat:

»Ministerens udgangspunkt er, at foreningerne er for dårlige til at inddrage de idrætssvage grupper – dem, der ikke opsøger klubberne af sig selv.«

Jeg synes, at man med god ret kan sige, at de opgaver, der knytter sig til de udtalelser, er socialt arbejde. Jeg håber, at den udlægning, som jeg hørte i ministerens svar her fra talerstolen i dag, var en lidt anden. Det synes jeg vi har behov for at få at vide.

Og jeg vil gerne fastslå, at jeg ikke på noget tidspunkt kritiserede de frivillige ledere. Jeg sagde bare: Jeg tror ikke, de kan magte den opgave, der ligger, når vi taler om de socialt tungeste i vort samfund. Derfor var det så, jeg sagde, at risikoen er, for partiet Venstre at se, at vi kommer til at jage mange af disse værdifulde frivillige ledere væk, således at vi kommer til at mangle endnu flere, som skal påtage sig den væsentlige opgave i det daglige idrætsarbejde.

Med hensyn til de opgaver, der skal løses, synes jeg, det var godt, at kulturministeren lige kom i tanker om, at han har jo også fået mange flere penge i de seneste år på grund af øgede tips- og lottomidler. Og jeg er glad for, at det lød, som om de 38 mio. kr. skal prioriteres meget i retning af de opgaver, som ministeren har kredset meget om de seneste dage.

Jeg kan godt forstå det, hvis idrætten er en anelse overrasket over, at den i den grad skulle kastes ind i det på den her måde, i betragtning af, at i hvert fald jeg læser pengestrømsanalysen på en sådan måde, at den faktisk gør sit arbejde rimeligt tilfredsstillende. Og det er endda sagt på vestjysk, for der står deri, at den løser en flot opgave for de midler, som den får stillet til rådighed.

Til slut vil jeg lige komme ind på et enkelt tema, som jeg ikke nåede i mit indlæg, nemlig om tv-rettigheder. Jeg synes ikke, det var så væsentligt, i betragtning af, at vi havde en stor debat her i salen for et par uger siden. Men jeg synes alligevel, jeg vil vende tilbage til det i denne omgang, for jeg var meget overrasket over, at den socialdemokratiske ordfører, hr. Peder Sass, pludselig var meget ked af, at man ikke kunne se fodboldlandskampe på udebane.

Jeg kan også godt være ked af det. Jeg ville også gerne, at så mange som muligt kunne se de

store danske idrætsbegivenheder, men jeg må sige, at jeg synes, det var i en lidt paradoksal sammenhæng i betragtning af, at netop disse udelandskampe jo giver et billede af, hvor vanskeligt det er. For det er sådan, at hvis Danmark spiller en landskamp i Madrid, har DBU ikke noget med den kamp at gøre. Men hvis Belgien spiller i Idrætsparken, kan DBU sælge tv-rettigheder og sætte entréprisen til det, de vil, og bestemme, hvilke reklamer de vil have.

Modsat når man spiller på udebane. Så har man ikke indflydelse på det, og derfor kan man ikke gennem DBU f.eks. påtvinge, at kampen skal sendes i Danmarks Radio eller TV 2. Så hr. Peder Sass rører derfor lige akkurat ved et af de to hovedproblemer, der er i hele debatten omkring tv-rettighederne, og hvor vanskelige de er at løse.

Den anden del af det er markedsprisen. Hr. Brian Mikkelsen belyste glimrende, at hvem i alverden skal bestemme prisen, når man i forvejen siger, hvem der skal sende? Det bliver en meget, meget vanskelig nød at knække, men det er så en anden sag.

Kulturministeren (Ebbe Lundgaard):

Til hr. Jens Kirk vil jeg sige, at det naturligvis er meget vigtigt at forholde sig til, hvor mange medlemmer der kommer ind i en forening, og hvem der forlader den, og undersøge årsagerne hertil.

Jeg har ikke udtalt nogen forventning om, at alle absolut skal forblive i foreningen, men den undersøgelse eller de vurderinger, jeg kort nævnte, indeholder jo også et svar på, at mange unge faktisk havde haft lyst til at fortsætte i idrætsarbejdet, men blot ikke følte, at den form for tilknytning til foreninger, den form for idrætsaktivitet, de havde lyst til, kunne skaffes i den forening.

Det er derfor, jeg siger, at vi er nødt til kritisk at vurdere, om der er andre organisationsformer, der skal arbejde parallelt med, ved siden af og i god forståelse med den type forening, som vi kender, og som vi priser så højt i vores tale her i dag.

Til gengæld kan jeg ikke helt forstå, at det absolut skal være sådan, at vi skal have organiseret alle idrætsudøvere i Danmark. Jeg synes, det er vigtigt at konstatere, at mange altså dyrker idræt uden at være organiseret. De har ikke lyst til at blive medlemmer, men de dyrker idræt selvtilrettelagt og på de tidspunkter af døgnet, der måtte passe dem. Og det skal vi ud fra man-